

Единъ денъ арахангелъ Гавраилъ забелѣзалъ, че всѣка сутринъ Богъ се усмихва на нѣкого и му говори меко, любовно. Той се заинтересувалъ отъ постѣпката на Бога, искалъ да знае, коя е тази душа, къмъ която Богъ излива толкова мекота и любовъ. Тръгналъ по свѣта, да търси тази душа. Влизалъ между учени, проповѣдници, свещеници, но никжде не намѣрилъ тази душа. Качилъ се пакъ горе, да види, коя е тази душа. Най-после, пакъ слѣзълъ на земята и тръгналъ по всички кѣтове на свѣта. Единъ денъ попадналъ въ едно капище, дето видѣлъ единъ идолопоклонникъ, простъ, дивъ човѣкъ, който се кланялъ на своя идолъ и се разговарялъ съ него. Тукъ той намѣрилъ Бога, Който се усмихвалъ на идолопоклонника и меко се разговарялъ съ него. Едва сега арахангелътъ разбралъ, че формата на неговата логика е крива. Той мислѣлъ, че Богъ може да се усмихва само на нѣкой ученъ, духовенъ или възвишенъ човѣкъ, а не и на нѣкой простъ, който нѣма истинско понятие за Бога. Една българска пословица казва: „Богъ не гледа на лице, но на сърдце“.

Съвременнитѣ религиозни, които принадлежатъ къмъ различни църкви — православна, евангелска, католическа, будистска, считатъ себе си за правовѣрни. Тѣ не подозиратъ, че има хора вѣнъ отъ църквитѣ, на които Богъ говори меко, любовно. Защо? — Защото мислитѣ и чувствата имъ сж правилни, стремежътъ на душата имъ е насоченъ къмъ Бога. Стремежътъ на душата опредѣля положението на човѣка. Отъ стремежа зависи, какъ Богъ ще погледне къмъ човѣка. Ако Богъ гледа благосклонно къмъ хората, тѣ сж спасени. Онзи, който има правиленъ стремежъ, Богъ ще говори съ него меко, любовно.

Желая на всички българи да иматъ стремежа на идолопоклонника въ капището, за да имъ говори Богъ меко и съ любовъ. Ще кажете, че той ималъ криви разбирания. Разбиранията му сж криви, но стремежътъ му е правъ. Радвайте се, ако имате криви разбирания и заблуждения, защото Богъ е решилъ да бжде мекъ и благосклоненъ къмъ всички слаби, куци, нѣми, страдащи, онеправдани, заблудени и т. н. Той е Богъ на сирацитѣ, на беднитѣ, на вдовицитѣ, на страдащитѣ, а не на богатитѣ, сититѣ, високопоставенитѣ. Едно време Богъ е билъ Богъ на Аврама, на Исака и на Якова, а сега е Богъ на